

JUBILEUSZ MIŁOSIĘRDZIA MIŁOSIERNI JAK OJCIEC

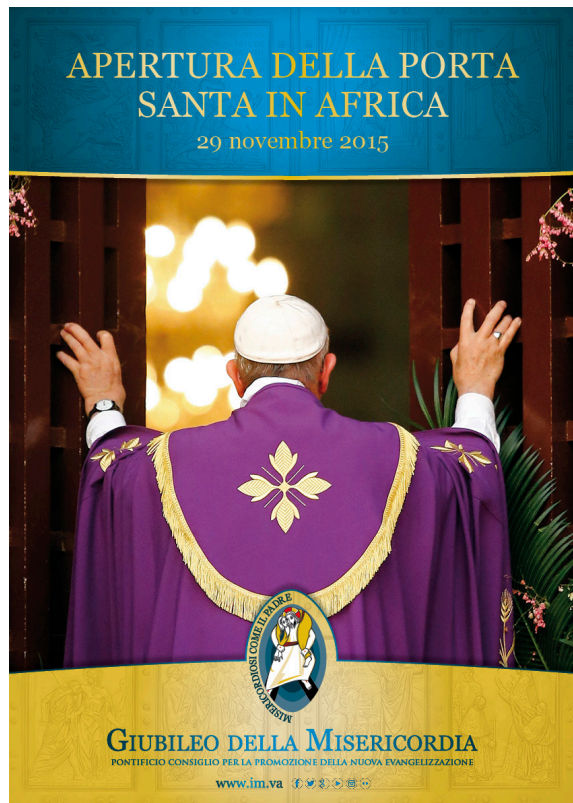
PAPIESKA RADA DS. KRZEWIENIA NOWEJ EWANGELIZACJI

Otwarcie Drzwi #wi#tych w Afryce

29/11/2015

Katedrze Matki Bo#ej Niepokalanego Pocz#cia

S#owa przed otwarciem Drzwi #wi#tych:

(po w#osku) Dzisiaj Bangi staje si# duchow# stolic# #wiata. Rok #wi#ty Mi#osierdzia jest antycypowany na tej ziemi.

(po hiszpa#sku) Jest to ziemia, która cierpi od kilku lat na skutek wojny i nienawi#ci, niezrozumienia i brak pokoju. Ale na tej cierpi#cej ziemi s# te# wszystkie te kraje, które prze#ywaj# krzy# wojny.

(po w#osku) Bangi staje si# duchow# stolic# modlitwy o mi#osierdzie Ojca. Wszyscy chcemy pokoju, mi#osierdzia, pojednania, przebaczenia, mi#o#ci. Dla Bangi, dla Republiki #rodkowoafryka#skiej, dla ca#ego #wiata, dla krajów, które doznaj# wojny prosimy o pokój! Wszyscy razem prosimy o mi#o## i pokój. Wszyscy razem! (w j#zyku sango) „Doyé Siriri!” [Wszyscy powtarzaj#: „Doye Siriri!”].

A teraz wraz z t# modlitw# zaczynamy Rok #wi#ty: tutaj, w tej duchowej stolicy #wiata, dzisiaj!

Homilia

W t# pierwsz# niedziel# Adwentu, okresu liturgicznego w którym oczekujemy na Zbawiciela, b#d#cego symbolem nadziei chrze#cija#skiej, Bóg pokierowa# moimi krokami do was, na t# ziemi#, w czasie kiedy Ko#ci# powszechny przygotowuje si# do inauguracji Roku Jubileuszowego Mi#osierdzia. Ciesz# si# szczególnie, #e moja wizyta duszpasterska zbiega si# z otwarciem w waszym kraju tego Roku Jubileuszowego. Z tej katedry pragn# z mi#o#ci# obj## sercem i my## wszystkich kap#anów, osoby konsekrowane, pracowników duszpasterskich tego kraju, ##cz#cymi si# z nami teraz duchowo. Za waszym po#rednictwem pragn# tak#e pozdrowi# wszystkich mieszka#ców #rodkowej Afryki, osoby chore, starszych, poranionych przez #ycie. Mo#e niektórzy z nich s# zrozpaczeni i nie maj# ju# si#y do dzia#ania, oczekuj#c jedynie na ja#mu#n#, ja#mu#n# chleba, ja#mu#n# sprawiedliwo#ci, ja#mu#n# gestu zainteresowania i #yczliwo#ci. I my wszyscy oczekujemy #aski, ja#mu#ny pokoju.

Podobnie jak aposto#owie Piotr i Jan wchodz#cy do #wi#tyni, którzy nie mieli ani z#ota, ani srebra, aby je da# potrzebuj#cemu paralitykowi, przychodz#, aby zaoferowa# im si## i moc Boga uzdrawiaj#ce cz#owieka, podnosz#ce go i uzdalniaj#ce do rozpocz#cia nowego #ycia, „przeprawienia si# na drug# stron#” (por. #k 8,22).

Jezus nie posy#a nas na drugi brzeg samych, ale raczej zach#ca nas, aby#my przepawili si# wraz z Nim, odpowiadaj#c, ka#dy z nas, na swoje specyficzne powo#anie. Dlatego musimy by# #wiadomi, #e tego przej#cia na drug# stron# mo#na dokona# jedynie z Nim, uwalniaj#c si# od koncepcji rodziny i krwi, które dziel#, aby budowa# Ko#ci#-Rodzin# Bo##, otwart# dla wszystkich, troszcz#c# si# o tych, którzy potrzebuj# najbardziej. Zak#ada to blisko## wobec naszych braci i sióstr, oznacza to ducha komunii. Nie jest to przede wszystkim kwestia #rodków finansowych; wystarcza bowiem dzielenie #ycia Ludu Bo#ego, aby uzasadni# t# nadziej#, która jest w nas (por. 1 P 3,15), b#d#c #wiadkami niesko#czonego mi#osierdzia Boga, który, jak podkre#la psalm responsoryjny tej niedzieli, „jest dobry (...) i wskazuje drog# grzesznikom” (Ps 24,8). Jezus uczy nas, #e Ojciec Niebieski „sprawia, #e s#o#ce Jego wschodzi nad z#ymi i nad dobrymi” (Mt 5,45). Do#wiadczywszy sami przebaczenia, musimy przebaczy# innym. Oto nasze podstawowe powo#anie: „B#d#cie wi#c wy doskonali, jak doskona#y jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48). Jednym z podstawowych wymogów tego wezwania do doskona#o#ci jest mi#o## nieprzyjació#, która przestrzega przed pokus# zemsty i przeciwko spirali nieko#cz#cego si# odwetu. Jezus stale nalega# na ten szczególny aspekt #wiadectwa chrze#cija#skiego (por. Mt 5,46-47). Osoby zaangażowane w ewangelizacj# musz# zatem przede wszystkim wprowadza# przebaczenie, by# specjalistami pojednania, ekspertami mi#osierdzia. W ten w#a#nie sposób mo#emy pomóc naszym braciom i siostram, „przej## na drug# stron#”, ukazuj#c im tajemnic# naszej si#y, naszej nadziei, naszej rado#ci, które maj# swoje #ród#o w Bogu, poniewa# s# one oparte na pewno#ci, #e jest On z nami w #odzi. Podobnie jak z aposto#ami w czasie rozmno#enia chleba, to nam Pan powierza swoje dary, aby#my poszli je rozdziela# wsz#dzie, g#osz#c Jego s#owo, które zapewnia: „Oto nadchodz# dni (...) kiedy wype#ni# pomy#ln# zapowied#, jak# obwie#ci#em domowi izraelskiemu i domowi judzkiemu” (Jer 33,14).

W tekstach liturgicznych dzisiejszej niedzieli mo#emy odkry# kilka cech tego zapowiadanego zbawienia Boga, które ukazuj# si# tak#e jako punkty odniesienia prowadz#ce nas w naszej misji. Przede wszystkim, szcz##cie obiecane przez Boga i g#oszone w terminach sprawiedliwo#ci. Adwent to czas przygotowania naszych serc, aby#my mogli przyj## Pana, to znaczy jedynego Sprawiedliwego i jedynego S#dziego, który mo#e przeznaczy# ka#demu los, na jaki zas#uguje. Tutaj, podobnie jak w innych miejscach wielu m##czyzn i kobiet pragnie szacunku, sprawiedliwo#ci, uczciwo#ci, nie widz#c na horyzoncie sygna#ów pozytywnych. Przychodzi On do nich, aby obdarzy# ich swoj# sprawiedliwo#ci# (por. Jer 33,15). Przychodzi, aby zaowocowa#y nasze dzieje osobiste i zbiorowe, nasze zawiedzione nadzieje i nasze ja#owe pragnienia. Posy#a nas, by#my g#osili, zw#aszca tym, którzy uginaj# si# pod ci##arem swoich grzechów: „Juda dost#pi zbawienia, a Jerozolima b#dzie mieszka#a bezpiecznie. To za# jest imi#, którym j# b#d# nazywa#: «Pan nasz#

sprawiedliwo#ci#»” (Jr 33,16). Tak, Bóg jest sprawiedliwo#ci#! Dlatego my, chrze#cijanie, jeste#my powo#ani, aby by# w #wiecie twórcami pokoju opartego na sprawiedliwo#ci.

Oczekiwane Bo#e zbawienie ma równie# smak mi#o#ci. Przygotowuj#c si# bowiem do tajemnicy Bo#ego Narodzenia, podejmujemy drog# ludu Bo#ego, aby ugo#ci# Syna, który przyszed# nam objawi#, #e Bóg jest nie tylko Sprawiedliwo#ci#, ale tak#e i przede wszystkim Mi#o#ci# (1 J 4,8). Wsz#dzie, a przede wszystkim tam, gdzie panuje przemoc, nienawi##, niesprawiedliwo## i prze#ladowania, chrze#cijanie s# powo#ani, aby da# #wiadectwo tego Boga, który jest Mi#o#ci#. Zach#caj#c kap#anów, osoby konsekrowane i #wieckich, którzy w tym kraju #yj# niekiedy a# w stopniu heroicznym cnotami chrze#cija#skimi, przyznaj#, #e odleg#o##, która nas dzieli od tak wymagaj#cego idea#u #wiadectwa chrze#cija#skiego jest czasami du#a. Dlatego w formie modlitwy wypowiadam s#owa #wi#tego Paw#a: „Bracia, Pan niech pomno#y liczb# wasz# i niech spot#guje wasz# wzajemn# mi#o## dla wszystkich” (1 Tes 3,12). W zwi#zku z tym, #wiadectwo pogan o chrze#cijanach Ko#cio#a pierwszych wieków musi trwa# na naszym horyzoncie jak latarnia morska: „Patrzcie, jak oni si# kochaj#, kochaj# si# naprawd#” (Tertulian, *Apologetyk*, 39, 7).

Wreszcie, to g#oszone Bo#e zbawienie przybiera charakter niezwycki##onej mocy, która wszystko pokona. Zapowiedziawszy bowiem swoim uczniom straszne znaki, które b#d# poprzedza# Jego przyj#cie, Jezus stwierdza: „Gdy si# to dzia# zacznie, nabierzcie ducha i podnie#cie g#owy, poniewa# zbli#a si# wasze odkupienie” (#k 21,28). A je#li #w. Pawe# mówi o mi#o#ci, która ro#nie i obfituje”, to dlatego, #e chrze#cija#skie #wiadectwo musi odzwierciedla# t# nieodpart# moc, o której mowa w Ewangelii. Zatem tak#e po#ród bezprecedensowych wstrz#sów Jezus chce ukaza# swoj# wielk# moc, niezrównan# chwa## (por. #k 21,27) i moc mi#o#ci, która przed niczym si# nie cofnie, ani przed wzburzonym niebem ani przed ziemi# pogr##on# w ogniu, ani te# przed rozszala#ym morzem. Bóg jest silniejszy ni# cokolwiek. To przekonanie daje wier#cym spokój, m#stwo i moc do wytrwania w dobru, w obliczu najgorszych przeciwno#ci. Nawet wtedy, gdy rozp#taj# si# si#y z#a chrze#cijanie musz# odpowiedzie# na wezwanie, z wysoko uniesion# g#ow#, gotowi przeciwstawi# si# tej walce, w której Bóg b#dzie mia# ostatnie s#owo. A tym s#owem b#dzie s#owo mi#o#ci i pokoju!

Do wszystkich tych, którzy niesprawiedliwie u#ywaj# broni tego #wiata, kieruj# apel: od#ó#cie te narz#dzia #mierci; uzbró#cie si# raczej w sprawiedliwo##, mi#o## i mi#osierdzie – rzeczywiste gwarancje pokoju. Uczniowie Chrystusa, kap#ani, zakonnicy i zaanga#owani #wieccy w tym kraju o nazwie tak sugestywnej, znajduj#cym si# w samym sercu Afryki, powo#anym do odkrycia Pana, jako prawdziwe centrum wszystkiego, co dobre – waszym powo#aniem jest uciele#nianie Serca Boga po#ród waszych wespół#obywateli. Niech Pan zechce uczyni# nas wszystkich „utwierdzonymi (...) nienagannymi w #wi#to#ci wobec Boga, Ojca naszego, na przyj#cie Pana naszego Jezusa wraz ze wszystkimi Jego #wi#tymi” (1 Tes 3,13). Pojednanie, przebaczenie, mi#o## i pokój! Amen.